

Ντάχαμπ: Μια νέα χρυσή σελίδα του Ελληνικού Κέντρου Καΐρου

Στην Αραβική γλώσσα η λέξη **Ντάχαμπ**, σημαίνει χρυσός, όπως και η ομώνυμη πόλη του Νοτιοανατολικού Σινά που από την αρχαιότητα αποτελεί έναν χρυσό κόμβο για τα καραβάνια του εμπορίου, μεταξύ Αφρικής και Μέσης Ανατολής. Ένα σταυροδρόμι πολιτισμών και αθεράπευτων ταξιδευτών που γοητεύτηκαν και ερωτεύτηκαν το **Ντάχαμπ** με την πρώτη εκείνη ματιά που αντίκρισε τις μαγικές της ακρογιαλιές γεμάτες με τα πολύτιμα κοράλλια της Ερυθράς Θάλασσας, αλλά και με όλα τα στολίδια μιας άγριας φύσης που την περιβάλλει.

Σε αυτήν την χρυσή πόλη της Νειλοχώρας, το **Ελληνικό Κέντρο Καΐρου** αποφάσισε να πραγματοποιήσει το όνειρο της επιστροφής, εγκαινιάζοντας σήμερα **16 Μαΐου του 2025** το πρώτο νέο του παράρτημα. Μετά από 132 χρόνια αδιάλειπτης λειτουργίας στην καρδιά του Καΐρου, μια νέα χρυσή σελίδα γυρίζει, με «λογισμό και μ' όνειρο», όπως έγραψε ο Ποιητής. Σε αυτήν την νέα σελίδα, που οι δύο μας χώρες βρίσκονται πιο κοντά από ποτέ, ακουμπάει πλέον ολόκληρος ο Αιγυπτιώτης Ελληνισμός, όπου γης. Ένας Ελληνισμός αλλιώτικος, αλλά και τόσο ίδιος, που ξαναβρίσκει τον κοσμοπολίτικο του βηματισμό και ονειρεύεται πλέον με μάτια ανοιχτά και μια καρδιά γεμάτη από όλα όσα μας ενώνουν στους εκατοντάδες αιώνες της ιστορίας μας και νοηματοδοτούν με αποφασιστικότητα την ύπαρξή μας ως Έλληνες της διασποράς.

Ο Μάιος είναι μήνας σημαδιακός για το **Ελληνικό Κέντρο Καΐρου** που καθώς σκαλίζουμε την ιστορία του τον βρίσκουμε συνεχώς μπροστά μας. Ένα Μάιο, πριν από 100 χρόνια η Παροικία

των Ελλήνων εγκαινίασε με περηφάνια την νέα του στέγη στην ομορφότερη κατά πολλούς πλατεία της Αιγυπτιακής μεγαλούπολης. Στην **Τάλαατ Χάρμπ** πάνω από το πασίγνωστο ζαχαροπλαστείο **Γκρόπι**. Ένα τοπόσημο που σφράγισε τις φωτεινότερες στιγμές των Ελλήνων του Καΐρου και όχι μόνο, δίνοντας φτερά σ' ολόκληρο τον Αιγυπτιώτη Ελληνισμό της εποχής. Μάιος ήταν και ο μήνας ένα χρόνο πριν, όταν στην Γενική Συνέλευση του Σωματείου ο Πρόεδρος κ. **Νικόλαος Βαδής** καλωσόρισε στο Συμβούλιο μαζί με τον κ. **Άγγελο Αθανασούλη** και τον κ. **Αντώνη Διαμαντίδη** δύο νέα μέλη. Τον Αντιπρόεδρο κ. **Αντώνη Καζαμία** και την Γενική Γραμματέα κα **Βάσω Χαράλαμπος**. Μια δυναμική ομάδα οραματιστών γεννήθηκε σε αυτήν την ιστορική Γενική Συνέλευση, τον Μάιο του 2024 και από τότε το Ελληνικό Κέντρο πήρε την θέση που του αξίζει στο πάνθηρον του Ελληνισμού της Αιγύπτου. Το «**ΝΕΟ ΦΩΣ**» για να τιμήσει και να αναδείξει την μεγάλη αυτή διάσταση των σημερινών εγκαινίων του **Ελληνικού Κέντρου Καΐρου** στο Ντάχαμπ, εξέδωσε με χαρά, το ανά χείρας έκτακτο παράρτημα. Περιλαμβάνει χαρακτηριστικά και ιδιαίτερος ενδιαφέροντα στιγμιότυπα της πολυκύμαντης ιστορίας του Ελληνικού Κέντρου Καΐρου μέσα από τις σελίδες του βιβλίου «**Ελληνικό Κέντρο. Το Σπίτι της Παροίκας**» που έγραψε το 2015 με πολλή τρυφερότητα και εντατική σπουδή στα Αρχεία, η Γενική Γραμματέας της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κα **Βίλλυ Πολίτη Ζουέ**, για λογαριασμό του «Κέντρου» με αφορμή τον εορτασμό των 120 χρόνων από την ίδρυσή του.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΑΪΡΟΥ

Ίδρυση του Κέντρου:

Το Ελληνικό Κέντρο είναι το παλαιότερο Ελληνικό Σωματείο στη χώρα του Νείλου. Η ιστορία του ξεκινάει από τα τέλη του 19ου αιώνα τότε που η Αίγυπτος ήταν ακόμη αποικία των Αγγλων. Φυσικό λοιπόν είναι η νοοτροπία και οι συνήθειες που επικρατούσαν στην άρχουσα χώρα να ισχύουν ή να συντηζόνταν και στις αποικίες. Μία από τις συνήθειες των ξένων (Αγγλων, Ιταλών, Γάλλων κ.α.) που κατοικούσαν στην Αίγυπτο ήταν τα «κλάμπ». Επρόκειτο για διάφορες λέσχες που ήταν αποκλειστικά για την αριστοκρατία και τους ξένους.

Το 1893, μετά από εισήγηση του Προξένου της Ελλάδος στο Κάιρο **Νικολάου Σκωτίδη** αποφασίστηκε από κάποιους επιφανείς άνδρες της παροικίας να ιδρυθεί ένα κλάμπ αντίστοιχο με τα ξένα. Μια λέσχη ας πούμε στην οποία θα μαζεύονταν οι πάροικοι και θα γνωρίζονταν οι Έλληνες μεταξύ τους, πράγμα το οποίο έλλειπε την εποχή εκείνη στην Ελληνική παροικία. Έτσι ιδρύεται το «εν Καΐρω Ελληνικό Κέντρο» το οποίο στη συνέχεια το 1924 μετονομάστηκε σε «Ελληνικό Κέντρο Καΐρου». Όπως αναφέρει το καταστατικό του, σκοπός του Κέντρου είναι η ύπαρξη ενός κατάλληλου εντευκτηρίου για την συνάντηση των εν Καΐρω παροικούντων

Ελλήνων και για τη σύσφιξη των μεταξύ τους δεσμών και ανταλλαγή σκέψεων υπέρ του κοινού συμφέροντος και ιδιαίτερα την ψυχαγωγία των μελών με νόμιμα μέσα όπως διαλέξεις μορφωτικού, κοινωνικού και επιστημονικού περιεχομένου και διοργανώσεις μουσικών και θεατρικών εκδηλώσεων. Όπως συμβαίνει και στα υπόλοιπα παροικιακά σωματεία το καταστατικό του Κέντρου απαγορεύει τις συζητήσεις επί πολιτικών και θρησκευτικών θεμάτων.

Αναλυτικότερα, ο Πρόξενος **Νικόλαος Σκωτίδης** έστειλε 250 προσκλήσεις σε διάφορους επιφανείς παροίκους του Καΐρου της εποχής εκείνης όπου τους καλούσε σε συνεδρίαση στις 11 Απριλίου του 1893 με θέμα την ίδρυση του Ελληνικού Κέντρου. Η παροικία όμως δεν ανταποκρίθηκε και παρευρέθηκαν μόνο 27 άτομα. Παρόλα αυτά όμως η συνεδρίαση πραγματοποιήθηκε και συστάθηκε προσωρινή επιτροπή για να συντάξει τον κανονισμό του σωματείου. Την επιτροπή αυτή αποτελούσαν οι **Κ. Ακάβαλλος, Β. Βενέτης, Σ. Καλουτάς, Π. Κότσικας, Μ. Λάντζ, Κ. Ξενάκης, Θ. Ρισέ, Α. Ρόστοβιτς, Α. Συναδινόγης, Ν. Τσιγαδάς, και Α. Χέλμης**. Η Επιτροπή αυτή εκτός από την σύνταξη του κανονισμού εξέδωσε και 150 μετοχές και τις

πούλησε στα μέλη της παροικίας προς 2 Λ. Αιγ. τη μία. Με τον τρόπο αυτό λύθηκε και το οικονομικό σκέλος και το Κέντρο είχε πλέον τα εφόδια για να μπορέσει να ξεκινήσει την πορεία του ως πετυχημένο σωματείο. Λίγες μέρες αργότερα έγινε και μια δεύτερη συνεδρίαση στο Ξενοδοχείο Κοντινεντάλ όπου παρευρέθηκαν 48 πάροικοι και την ίδια μέρα έγιναν και οι αρχαιρεσίες για την εκλογή του Δ.Σ. Το πρώτο προεδρείο του Κέντρου έχει ως εξής:

Πρόεδρος: Αλέξανδρος Ρόστοβιτς Μπέης
Αντιπρόεδροι: Α. Συναδινόγης και Νέστωρ Τσανακλής
Γραμματέας: Νικόλαος Τσιγαδάς
Γραμματέας: Β. Βενέτης
Το καταστατικό του Ελληνικού Κέντρου Καΐρου εγκρίθηκε στη Γενική Συνέλευση της 23ης Μαΐου του 1893 και επικυρώθηκε από τον Βασιλιά Γεώργιο Α΄ στις 11 Αυγούστου του 1893.

Χώροι στέγασης:

Στην αρχή το Ελληνικό Κέντρο στεγάστηκε στο Ακίνητο του Χαλίμ στην οδό 26^η Ιουλίου στο Κέντρο του Καΐρου. Αργότερα το Κέντρο γνώρισε δύσκολες μέρες, τα μέλη λιγόστευαν και αναγκάστηκε να κλείσει για ένα μικρό χρονικό διάστημα. Το 1917 ξαναλειτούργησε

το Κέντρο στα καινούρια ακίνητα του Χέλμης αυτή τη φορά. Εκεί είχε και ένα μικρό θεατράκι που έδιναν παραστάσεις που και που. Μία από τις παραστάσεις που δόθηκαν εκείνη την εποχή ήταν και η επιθεώρηση «Πρωταπριλιά». Όμως το 1925 πουλήθηκαν τα ακίνητα του Χέλμης και αναγκάστηκε το Κέντρο να μεταφερθεί. Αυτή τη φορά στεγάστηκε στην πλατεία Τάλαατ Χάρμπ πάνω από το Ζαχαροπλαστείο «Γορρί» όπου βρίσκεται μέχρι σήμερα. Τα επίσημα εγκαινία πραγματοποιήθηκαν τον Μάιο του 1925.

Σήμερα, 100 χρόνια μετά από αδιάκοπη δράση στον ίδιο χώρο, το Ελληνικό Κέντρο Καΐρου ξεκινά νέο παράρτημα στο Σινά και συγκεκριμένα στο τουριστικό θέρετρο Ντάχαμπ.

Πρόεδροι:

Πρώτος Πρόεδρος του Ελληνικού Κέντρου Καΐρου είναι ο **Αλέξανδρος Ρόστοβιτς Μπέης**. Μάλιστα ο ίδιος είναι και ο πρώτος Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου. Στη συνέχεια αναλαμβάνει ο μέγας καπνέμπορος και οιοπαγωγός **Νέστωρ Τσανακλής** και το 1916 γίνεται Πρόεδρος ο **Ιωάννης Θεολόγης** ο οποίος ήταν Διευθυντής της Τράπεζας Αθηνών. Μετά την αναχώρησή του

στην Ελλάδα αναλαμβάνει την προεδρία ο μέχρι τότε Γενικός Γραμματέας του Κέντρου και μετέπειτα Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου δικηγόρος **Αντώνης Πεζάς**. Αργότερα αναλαμβάνει την προεδρία ο έμπορος **Παρίσης Μπελένης** (και αυτός Πρόεδρος της Ε.Κ.Κ.) και ακολουθεί από το 1924 μέχρι το 1926 ο **Κωνσταντίνος Βρυάκος** ο οποίος ήταν δικαστής στα Μικτά Δικαστήρια. Αυτός επέλεξε το νέο χώρο στέγασης του Κέντρου -πάνω από τη ροτόντα του Γκρόπι- ο οποίος στην πορεία αποδείχθηκε ο καταλληλότερος χώρος για να ξαναζωτανέψει το Κέντρο και να ζήσει μέρες δόξας. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο **Βρυάκος**, μετά τη λήξη της θητείας του στο Κέντρο, εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα και το 1936 διορίστηκε Υπουργός Δικαιοσύνης επί Ιωάννη Μεταξά και εκπροσώπησε την Ελλάδα στη συμφωνία του Μοντρέ το 1937.

Έπονται κατά σειρά οι **Μιχάλης Βαλτικός** δικηγόρος, **Νικόλαος Γεωργιάδης** Βήης χημικός - μικροβιολόγος που εκπροσώπησε την Αίγυπτο σε πολλά διεθνή ιατρικά συνέδρια, **Δημήτριος Χέλμης** και **Θεόδωρος Παπαϊωάννου** χειρουργός με δικό του νοσοκομείο στη Γκίζα. Στη συνέχεια το 1941 την σκυτάλη παίρνει ο **Γεώργιος Ροϊλός** ο οποίος ήταν κι αυτός δικαστής στα Μικτά Δικαστήρια και διατέλεσε και Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου. Παρέμεινε Πρόεδρος για περίπου 20 χρόνια. Το 1962 Πρόεδρος γίνεται ο δικηγόρος **Απόστολος Βεργόπουλος** και το 1964 ο ιατρός **Πάρις Μπελένης** ενώ το 1967 αναλαμβάνει την προεδρία του Κέντρου ο δικηγόρος **Κωνσταντίνος Λαζαρίδης** μέχρι το 1971. Από το 1971 μέχρι το 1973 είναι Πρόεδρος ο Διευθυντής της Ολυμπιακής **Βασίλης Τυροκόμος** και από το 1973 μέχρι το 1976 ο έμπορος **Νικήτας Κλαδάκης**. Τον Μάρτιο του 1976 αναλαμβάνει ο εργοστασιάρχης **Γεώργιος Ρεπαπής** και όταν παραιτείται για λόγους υγείας το 1992, αναλαμβάνει ο αρχιτέκτονα μηχανικός **Νικόλαος Πολίτης** ο οποίος παραμένει Πρόεδρος μέχρι τον Νοέμβριο του 2015 όπου μετά τη λήξη της θητείας του αποφασίζει να μην ξαναβάλει υποψηφιότητα. Στη συνέχεια αναλαμβάνει την προεδρία ο **Μανούσος Λαμουλάκης** και αργότερα ο **Νικόλαος Βαδής** ο οποίος παραμένει Πρόεδρος μέχρι και σήμερα.

Κανονισμοί του Κέντρου:

Από την αρχή της λειτουργίας του και μέχρι την δεκαετία του '60 οι άντρες μέλη του Κέντρου έπρεπε να εισέρχονται ευτρεπώς ντυμένοι με φράκο ή σμόκιν και οι γυναίκες με επίσημο βραδινό ένδυμα. Το Κέντρο διέθετε κουρέα ανδρών, λούστρο υποδημάτων και αποδυτήρια ανδρών για να αλλάζουν αυτοί που εργάζονταν απ' ευθείας από τα εργοστάσια ή τα κτήματά τους ώστε να ντυθούν με την επίσημη ενδυμασία που απαιτείτο. Επίσης η είσοδος επιτρεπόταν ανστηρώς δια τα μέλη και τις συζύγους τους. Υπήρχαν και κάποιοι επισκέπτες που επιτρέπονταν να μουν μόνο με γραπτή πρόσκληση από τον Πρόεδρο του Κέντρου και τηρείτο βιβλίο εισόδου για τους επισκέπτες. Αν κάποιος πάροικος πληρούσε τις προϋποθέσεις να γίνει μέλος, υπέβαλε αίτηση η οποία αναρτιόταν στον πίνακα ανακοινώσεων του Κέντρου για ένα μήνα και αν κάποιο μέλος είχε αντίρρηση τότε απορρίπτονταν αυτομάτως η αίτηση χωρίς καμιά δικαιολογία. Βέβαια όταν το 1964 συγχωνεύθηκε η Λέσχη με το Ελληνικό Κέντρο Καΐρου, όλα αυτά απλοποιήθηκαν, αλλά παρέμεινε η ονομασία Ελληνικό Κέντρο Καΐρου. Μάλιστα από το 2003 με το νέο καταστατικό εγγράφονται πλέον ως μέλη και οι γυναίκες.

Την περίοδο του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, που το Κέντρο ήταν στις μεγάλες δόξες του, σύχναζαν εδώ η βασιλική οικογένεια, τα μέλη της εξόριστης τότε Ελληνικής Κυβέρνησης αλλά και πολλοί ανώτατοι αξιωματικοί του Ελληνικού στρατού.

Δράση:

Στο Κέντρο υπήρχε εκτός από το εστιατόριο και αίθουσα τζόγου, πόκερ, πακαρά, μπριτζ (μάλιστα εκεί έμαθε μπριτζ και Ελληνικά ο διεθνούς φήμης ηθοποιός **Ομαρ Σερίφ**), γαλλικό επαγγελματικό μπιλιάρδο (που αγοράστηκε το 1935), σφαιριστήρια, τάβλι και σκάκι. Κατά καιρούς διοργανώθηκαν κάποια πρωταθλήματα μπριτζ και το Κέντρο ήταν μέλος της «Αιγυπτιακής Ομοσπονδίας Μπριτζ». Ενώ μέχρι τη δεκαετία του 1980 υπήρχε έμπειρος δάσκαλος μπιλιάρδου. Το

1936 έγινε και η εγκατάσταση του μπαρ. Όμως από το 1960 και μετά αρχίζουν σιγά σιγά να σταματούν όλα αυτά, με τελευταίο το μπριτζ που σταμάτησε το 1994.

Το **Ελληνικό Κέντρο Καΐρου** έχει ονομαστεί το σπίτι της παροικίας διότι εκεί γίνονται όλες οι επίσημες εκδηλώσεις της παροικίας. Τα παλιότερα χρόνια, την 25^η Μαρτίου γινόταν εδώ ο Παμπαροικιακός Εορτασμός. Μαζευόντουσαν όλοι οι μαθητές από τα σχολεία του Καΐρου και έκαναν μια γιορτή από κοινού. Αργότερα όταν στεγάστηκαν όλα τα σχολεία στο Σπετσεροπούλειο αυτή η εκδήλωση σταμάτησε.

Τα τελευταία χρόνια, στην αίθουσα του Ελληνικού Κέντρου λαμβάνουν χώρα οι Συνελεύσεις της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου. Εδώ κ α τ ά καιρούς γίνονταν και πολλά

πάρτι της νεολαίας, αποκριάτικος χορός του Προσκοπείου και πολλές εκδηλώσεις από χορευτικά συγκροτήματα που βρισκόνταν στο Καΐρο. Βεβαίως δεν λείπουν και οι ιδιωτικές συγκεντρώσεις όπως γενέθλια, βαφτίσεις αρραβώνες κ.α. Τέλος όλοι οι επίσημοι που κατά καιρούς επισκέφθηκαν την Αίγυπτο, όπως η Φρειδερίκη με τον Διάδοχο **Παύλο**, ο **Βασιλιάς Γεώργιος Β'**, ο **Μακάριος**, ο **Πατακός**, ο **Καραμανλής**, ο **Παπανδρέου**, ο **Παυλόπουλος** κ.λ.π. έχουν περάσει από τις αίθουσες του Ελληνικού Κέντρου.

Παράλληλα έχουν γίνει πολλές διαλέξεις (με τα ελεύθερα ανοιχτά πανεπιστήμια, το Γερμανικό Μορφωτικό Κέντρο «Γκαίτε», αιγυπτιακά

πανεπιστήμια κ.α.) εκθέσεις (Ελλήνων και Αιγυπτίων ζωγράφων), εμπορικές συμφωνίες του γραφείου Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων της Ελληνικής Πρεσβείας αλλά και του Ελληνικού Εμπορικού Επιμελητηρίου Καΐρου, κινηματογραφικές παραστάσεις (το 1982 κάθε 1^η Κυριακή του μήνα προσφορά της εταιρείας «Marlboro» και ελληνικές ταινίες κάθε εβδομάδα το 1987 προσφορά από το Γραφείο Τύπου της Πρεσβείας) και διάφορες άλλες πολιτιστικές εκδηλώσεις. Επίσης τη δεκαετία του 1930 και 1940 γίνονταν πολλοί απογευματινοί χοροί και χορευτικά τσάγια τις Κυριακές αποκλειστικά για τα μέλη και τις οικογένειές τους όπου τραγουδούσε η **Αγγλική Τζαζ Μπαντ**, εορτή δέντρου τα Χριστούγεννα, λουκουμάδες την Πρωτομαγιά και μαγειρίτσα το Μ.Σάββατο. Παράλληλα κατά καιρούς ενοικιάστηκαν διάφοροι χώροι του Κέντρου. Ενδεικτικά αναφέρω ότι το 1987 η αίθουσα **Παρθενίου** ενοικιάστηκε στην Ολυμπιακή Αεροπορία για 4 μήνες για στέγαση των γραφείων της μέχρι το πέρας των εργασιών ανακαίνισης του καταστήματός της. Επίσης το 2001 μετά από συμφωνία του Έλληνα Γενικού Προξένου **Βασίλη Παπαϊωάννου** με τον Αργεντινό Πρέσβη **Osvaldo Santiago** το Κέντρο παραχωρείτο δύο φορές την εβδομάδα για μαθήματα ταγκό και σάλσα για 50 περίπου άτομα. Κατά την τελετή λήξης των μαθημάτων χορού, το Κέντρο συμμετείχε με τη προσφορά 3 δώρων.

Τέλος το 2001 έγινε συμφωνία με το «Automobile Club» να μπαίνουν τα μέλη του ελεύθερα στο Κέντρο με εισόδο 3 Λ.Αιγ. ο καθένας. Η συμφωνία αυτή κράτησε περίπου 2 χρόνια μέχρι να τελειώσουν οι εργασίες στο εντευκτήριό τους.

Επίτιμοι:

Το 1993 η Γενική Συνέλευση του Κέντρου ανακήρυξε τον **Κωνσταντίνο Λαζαρίδη** Επίτιμο Πρόεδρο του Κέντρου για την προσφορά του όλα αυτά τα έτη. Είχε γραφτεί μέλος του Κέντρου το 1921 μόλις είχε τελειώσει τις σπουδές του από τη Γαλλία. Το 1996 η Συνέλευση ανακήρυξε την **Α.Θ.Μ. Πάπα** και **Πατριάρχη Αλεξανδρείας** και πάσης **Αφρικής Παρθένιο Γ'** Επίτιμο Πρόεδρο του Κέντρου λόγω της προσφοράς των 50.000 Λ.Αιγ. που έκανε για την ανακαίνιση μιας αίθουσας. Η αίθουσα αυτή ονομάστηκε προς τιμήν του «Αίθουσα Παρθενίου». Επίσης το 2002 ανακηρύχθηκαν Επίτιμοι Πρόεδροι για την προσφορά τους στο σωματείο οι **Ιωάννης Διακουμίδης**, **Χρήστος Καβαλής** και **Βασίλης Παπαϊωάννου**. Το 2014 ανακηρύχθηκαν Επίτιμοι Πρόεδροι οι δύο τότε εν ζωή πρώην Πρόεδροι του Κέντρου **Νικήτας Κλαδάκης** και **Βασίλης Τυροκόμος**. Τέλος το 2015 ανακηρύχθηκαν ο **Νικόλαος Πολίτης** Επίτιμος Πρόεδρος, ο **Αναστάσιος Ρούσσος** και **Νικόλαος Ατζέμης** Επίτιμοι Αντιπρόεδροι, ο **Ιωάννης Βερενάκης** Επίτιμος Γραμματέας, ο **Νικόλαος Ζουμπελίδης** Επίτιμος Ταμίας και ο **Γεώργιος Χαλκιάς** Επίτιμο Μέλος του Δ.Σ.

Τηλεγραφήματα και ψηφίσματα

Το Ελληνικό Κέντρο Καΐρου συμμετέχει πάντοτε σε όλα τα σημαντικά γεγονότα της παροικίας αλλά και της Ελλάδας και της Αιγύπτου, είτε αυτά είναι ευχάριστα είτε δυσάρεστα. Το Κέντρο κατά καιρούς έχει στείλει δεκάδες συγχαρητήρια τηλεγραφήματα σε Ελλάδα και Αίγυπτο για ενθρονίσεις Βασιλέων όπως **Α.Μ. Γεώργιο Β'**, **Α.Μ. Φαρούκ** κ.α., για εκλογές Πατριάρχων Αλεξανδρείας όπως **Νικόλαο Ε'**, **Μελέτιο**, **Νικόλαο Στ'** κ.α. εκλογή Πρωθυπουργών και Προέδρων **Ι. Μεταξά**, **Ελευθέριο Βενιζέλο** κ.α. Μάλιστα το 1936 το Κέντρο είχε στείλει στον Υπουργό Δικαιοσύνης **Κωνσταντίνο Βρυάκο**, πρώην Πρόεδρο του Κέντρου, συγχαρητήριο τηλεγράφημα για την εκλογή του ως Υπουργός. Επίσης το Κέντρο έστειλε και ευχητήρια τηλεγραφήματα για το νέο έτος και λάμβανε και απαντήσεις από τους Πρωθυπουργούς, Βασιλείς, Πατριάρχες κ.λ.π. Το 1930 ο Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Κυβέρνησης **Ανδρέας Μιχαλακόπουλος** απέστειλε ευχαριστήριο τηλεγράφημα στο Κέντρο, μέσω του Υποπροξένου **Σ. Καπετανίδη** για τη φιλοξενία και την περιποίηση που του επωφύλαξαν κατά την επίσκεψή του στην Αίγυπτο. Παράλληλα το Κέντρο συμμετέχει και στα δυσάρεστα γεγονότα στέλνοντας συλλυπητήρια τηλεγραφήματα αν πρόκειται για εξέχοντα πρόσωπα είτε με ψήφισμα αν πρόκειται για Πρόεδρο του Κέντρου, μέλος του Δ.Σ. ή Ευεργέτη αυτού.

Φωτογραφία: Ramadan Mouneer Awaad

